

ТЕОРЕТИЧНІ І ПРИКЛАДНІ АСПЕКТИ НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ В УМОВАХ ПОЛІКУЛЬТУРНОЇ ОСВІТИ

Бабій Людмила Богданівна

кандидат філологічних наук, доцент,
Тернопільський національний педагогічний університет імені Володимира Гнатюка

ПОНЯТТЯ “ІНТЕРМОВА” У НАВЧАННІ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ

Тема цього дослідження зумовлена важливістю поняття *interlanguage* – “інтермова” під час засвоєння/вивчення іноземної (у нашому випадку англійської) мови. Інтермова чи мова-посередник – це тип лінгвістичної системи, якою користуються ті, хто вивчає іноземну мову. Це перехідний етап, коли учні експериментують з різними мовними формами, намагаючись оволодіти іноземною мовою [2]. Теорію інтермови, як правило, приписують Ларрі Селінкеру, стаття якого “*Interlanguage*” була опублікована в січневому номері журналу *International Review of Applied Linguistics in Language Teaching* у 1972 році. Він визначив інтермову як окрему лінгвістичну систему, яка проявляється, коли ті, хто вивчає другу мову, намагаються висловити значення мовою, яку вони вивчають. Ця лінгвістична система охоплює не лише фонологію, морфологію та синтаксис, а й лексичний, прагматичний та дискурсивний рівні інтермови [3].

Ця концепція є центральною у засвоєнні другої мови (SLA) і характеризується низкою особливостей. Ключовими характеристиками інтермови вважаються її динамічність та постійний розвиток, оскільки вона не є статичною, а постійно змінюється з часом, коли учні вдосконалюють свої мовні навички. Ще однією ознакою є її системність, навіть якщо це може здаватися непослідовним, проте інтермова регулюється правилами. Учні унікальними способами застосовують правила, отримані з L1 і L2, створюючи особисту систему. Наприклад, учні можуть використовувати структури зі своєї L1, намагаючись створити речення на L2.

Шаблони помилок є системними та виявляють основні закономірності такі як узагальнення (неправильне застосування правил L2), перенесення з L1 або брак знань про певні структури L2. Ще однією ознакою інтермови є її варіабельність та гнучкість, оскільки використання мови в міжмовному спілкуванні часто залежить від контексту, тому учні можуть використовувати складніші форми в одній ситуації, але вдаватися до простіших форм в іншій.

С. Кордер (1973) на основі спостережень виділяв три різні стадії інтермови [1]. Перша – це стадія випадкових помилок – досистемна, коли учень лише нечітко усвідомлює їх наявність та певний систематичний порядок. На другій стадії, міжмовного спілкування учень стає послідовнішим у мовному продукуванні, починає засвоювати певні правила. Проте ця стадія характеризується тим, що учень ще не може виправити помилки, навіть, коли на них вказує хтось інший. Третя стадія – це справді систематичний етап, на якому учень може проявляти більшу послідовність у продукуванні цільової мови. Хоча ці правила в голові учня ще не всі добре сформовані, проте вони більше наближаються до системи цільової мови. На цьому етапі учні можуть виправляти свої помилки, коли їм на них вказують навіть дуже тонко.

Останню стадію інтермови називають стадією стабілізації в розвитку, її виокремлює Г.Д. Браун (Brown, 1987). За С. Кордером (1973) це називається постсистематичною стадією. Тут учень має відносно мало помилок і засвоїв їх настільки, що плавність мовлення не є проблематичною. Отже, четвертий етап характеризується здатністю учня до самовиправлення. Система достатньо повна, щоб можна було звернути увагу на ті кілька помилок, які виникають, і виправити їх, не чекаючи коментарів від когось іншого.

Інтермова є надзвичайно важливим етапом у вивченні іноземної мови, що відображає прогрес учня в опануванні цільової мови. Розуміння цієї концепції допомагає викладачам розпізнавати системний характер мовних помилок і краще підтримувати учнів у їхньому поступі до вільного володіння мовою.

ЛІТЕРАТУРА

1. S. P. Corder Error Analysis, *Interlanguage and Second Language Acquisition Journal: Language Teaching & Linguistics: Abstracts* / Volume 8 / Issue 4 / October 1975 Published online by Cambridge University Press: 23 December 2008, pp. 201-218 <https://www.cambridge.org/core/journals/language-teaching/article/abs/error-analysis-interlanguage-and-second-language-acquisition/5C9DFA83D40DBD644A6567B71FA9AD98>
2. E. Tarone *Interlanguage Encyclopedia of Language & Linguistics* [Second Edition]. 2006, P. 747-752 <https://doi.org/10.1016/B0-08-044854-2/00618-0>
3. Selinker, Larry. 1972. Interlanguage. *International Review of Applied Linguistics* 10: p. 201-231.

Баб'юк Оксана Василівна

кандидат педагогічних наук,
Галицький фаховий коледж імені В'ячеслава Чорновола

STRATEGIES AND PRINCIPLES FOR SYLLABLE DESIGN IN PROFESSIONAL TRANSLATORS' TRAINING

Professional translators' training presupposes preparing students for the requirements of the modern market as well as boosting the development of students' autonomy, adaptability, critical thinking, and several other skills, which are necessary